

Szerkesztői iroda:

Kassa, kovácsutca 15. sz.
hová a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

Csak bérmentes leveleket
fogadunk el.

Semmit sem közlünk, ha
nem tudjuk, kitől jön.

Megjelenik minden vasárnap.

SZINÉSZETI KÖZLÖNY

A vidéki színészet érdekeit képviselő hetilap.

A kassai színügyi választmány hivatalos közlönye.

Felelős szerkesztő: Báthory Románosik Mihály.

Kiadóhivatal:
Kassa, kovácsutca 15. sz.
hová az előfizetési díjak
küldendők.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva, vagy
vidékre postán küldve
Egész évre... 6 frt — kr.
Fél évre... 3 frt — kr.
Negyed évre... 1 frt 50" r.
Két hóra... 1 frt — kr.
Egy hóra... — frt 50 kr.

Előfizetések bármely nap-
tól elfogadtnak.
Nyilt-tér soronként 15 kr. A
nyilttéri díjak előre fizetendők

A királyi kegyadomány.

Királyunk ő Felsége 20.000 forint pótszegélyt utaltványozott magánpénztárából a kolozsvári nemzeti színházaknak.

Hódolatteljes hálával vesszük tudomásul a kegyes fejedelmi ténny, és megilletődött szívvel járunk a Felséges kegyur magas színe elé, köszönetet rebegui bőkezű adományáért, melyben a magyar színügy iránti legmagasabb érdeklődése, fejedelem-atyai gondja, szeretete oly magasatosan nyilvánult.

A hála, imát tolmácsol szívünknek, s ez ima, ezek ajkairól tör utat a Mindenség urához, hogy művészetünk koronás mentorát az ég jutalmazza meg kegyeért. Juttasson neki mennyei áldásából oly bőkezűen, miként ő a föld javaiból — a magyar művészetek atyáskodó gondozására minden időben, fejedelmeknél is páratlan kegyvel — juttatni hajlandó volt, és hajlandó maradt.

A fejedelmi kegyadomány azonban kötelességeket ró a magyar színészet minden hivatott tagjára, e kötelességekről akarunk megemlékezni e helyen, mert mi, ő Felségének ez újabb nagylelkű adományában, nemcsak a kolozsvári nemzeti színház támogatását látjuk, de látjuk egyszersmind a vidéki magyar színészet egy tisztultabb, magasabb jövőjének mielőbbi beköszöntését.

Lássuk mindenekelőtt azonban kötelességeinket.

A budapesti nemzeti színházon kívül, a kolozsvári országos nemzeti színház részesül csak fejedelmi támogatásban.

A kolozsvári nemzeti színháznak e megkülönböztetett álláspontja ez intézetet magát, kiemeli a többi vidéki színházak együttes, mondhatnók azonos színvonalából, s művészi egyedek nemes becsvágának, törekvésének célpontjával tüzi ki.

A kolozsvári színház tehát mint műintézet első a vidéken, és második az országban.

Kötelességünk tehát a vidék ez első műintézetét úgy tekinteni, mint becsvágunk, törekvésünk, elérendő célpontját; kötelességünk éber figyelemmel kísérni a kolozsvári színház igazgatásának rendszerét is; és kötelességünk tudomást venni arról, vajjon e rendszer, megfelel-e egy magasabb eszmének, mely a színművészet hivatásszerű művelését, fejlesztését ismeri feladatául, miután a színművészet, a drámai színművészet, önmagáért is cél.

Kötelességünk oda hatni, arra törekedni, hogy évi congressusainkon a kolozsvári színház igazgatósága is képviselve legyen s hogy a kolozsvári színház tagjai, a színész-egyesületnek is kötelest tagjai legyenek.

Kötelességünk a kolozsvári színház igazgatóságánál, vagy esetleg a központi kormánytanács közvetítése által, a n. m. belügyminiszteriumnál kiésközölni azt, hogy a vidék legkiválóbb tehetségeinek jogukban álljon a kolozsvári színház színpadán magukat bemutatni, hogy közönség és közvélemény döntsön afelett, vajjon nem akadnak-e koronként a vidéken oly kiváló tehetségek, kiket elsőrangú hely illet meg a kolozsvári színháznál, mint a vidék első műintézeténél.

A kivétel módozatainak megállapításában nincs semmi boszorkányság. A budapesti nemzeti színház sines chinai fallal körülveve, ott bárki jelentkezhetik próbatételre; mi joggal megkivánhatjuk e rendszer életbeléptetését Kolozsváron is.

És végül kötelességünk a kolozsvári dolgozat nem pusztá kíváncsiságból, irigységi viszke-

tegből, pártoskodási hajlamból folytonosan szem előtt tartani; hanem — s ezt kiválólag hangsúlyozzuk — kötelességünk azért is, hogy ha az annyiszor megpróbált és lejárthatott experimentálók folytatása a jövőben is következzen, ha kell, testületileg, egy felirat alakjában rámutathassunk a céltalan kísérletekre, melyek a magyar színművészet vidéki fejlődési processusának útjában vannak, s e fejlődésnek, mint a magyar vidéki színviszonyok consolidálása egyetlen feltételének érdekében, sürgethessünk a vidék és főváros két nemzeti színháza számára e gy igazgatási rendszert, e gy igazgatót.

Ha ezt tesszük, megértettük a fejedelmi kegy tényének nagy fontosságát, mely kegyelmi ténynek nem volt, nem lehetett más célja, mint a magyar színművészet támogatása — a magyar provincián!

A magyar színészet állapotáról Sopronban.*)

„Német színészet Magyarországon“ című vezércikkjében fejtegeti — a „Színészeti Közlöny“ 31. számában — hogy mily mérvben van elterjedve Magyarországon a német színészet, és indítványozza a nemzeti színészet jövője érdekében, hogy az összes magyar színigazgatók kérelmezzék a kormánytól, a német színészet és daltársulatok Magyarországon való működésének mindenkorra leendő megszüntetését.

A cikkben városunkat, mint a német színészet leghatósabb pártolóját említi, s a következőket mondja: „A városi hatóság élén maga a polgármester kérelmezi a német színészetnek 2 évre leendő megszüntetését. Sopronban pár évvel ezelőtt a magyar színészet érdekében mozgalom indult meg, s a helyett, hogy ápolták volna a törekvő eszmét, a város előjárósága iparkodik eltemetni a magyart. — Mi volna itt az igazságos ítélet? Kötelességében állna a belügyminiszternek a kérvényt elutasítani, s így majd elérkeznék azon idő: a melyben ők maguk kérelmeznék a magyar színészetet. Hiába próbál egy magyar színigazgató szerencsét akkor, a mikor a német közönség előre tudja, hogy lesz majd telen német színtársulat, pártoljuk azt! Így nem fog elterjedni a magyar érzelm soha, de soha. — Mindaddig, míg törvényben kimondva nem lesz: a német színészet és daltársulatok működésének megszüntetése, addig a Sopron-féle városok mindenkor találnak kibúvó helyet.“

Szeretjük hallani, ha a városunkban feltűnődező nemzet ellenes érzelmeket a távol vidéken is ostorozzák, habár mi, — kik éber örökösökkel, mint első sorban hivatottak, — sem mulasztottuk el és nem is mulasztjuk el soha ebbéli legszen- tebb kötelességünket és feladatunkat teljesíteni. És éppen azért, mert ezt a kellő időben mindenkor megtettük, tartjuk szükségesnek, hogy a fentebbi vádra, mely közvetve a soproni magyarságot is terheli, a „Színészeti Közlöny“-hoz illelőleg a cikk írójához, — aki téves információja alapján városunk nemzeti szellemét oly sötét színben festi, — színügyi állapotunkról, az igazság kedvéért és szép terjedésnek örvendő nemzeti jó hírnevünk megóvásáért, némi felvilágosítást nyujtsunk.

Ha a t. cikkirő figyelemmel kísérte a színügyi helyzetünkre vonatkozó közleményeinket, úgy bizonyára tudomása lehet a f. é. 28. számban

*) A „Sopron“ t. szerkesztőségének válasza, a „Német színészet Magyarországon“ című vezércikkünkre, mely lapunk 31-iki számában jelent meg. E választ, — tárgyhalmaz miatt, — csak most közölhetjük.

Szerk.

„Visszapillantás a lefolyt színi évadra“ című cikkünkön, amelyben eléggé illusztrálva van a német színészet iránt való közönyösség, pedig német lapjaink szerint, a letolyt évadban itt működött társulat, az eddigiek között a legjobb volt. Ennek okát is kifejtettük ott, s erre nézve mondja az egyik passus, hogy: „Ezen viszonyokkal szemben a fenti adatok csak ama tapasztalatot nyujtják, hogy a lapunkban is oly sokszor taglalt kérdés, a magyar színiévad reformálásának kivitele nemcsak hogy egészen megérett, hanem fölötté szükséges is vált. — A fővárosi lapok nyomán közölte a fent tisztelt Közlöny, hogy színházunk Fritsche német színigazgatónak 2 évre kiadott és a törvényhatóság kérvényét a polgármester pártolólág terjesztette a kormány elé.“

Erre alapítja t. cikkirő a fenti vádját. Pedig e téves hírre a „Sopron“ 54-ik számában azt jegyezte meg, hogy a színház csak e gy évre adatott ki, és kérte egyszersmind a közlő hazai lapokat, hogy e hirt ilykép igazítsák helyre, amit azok meg is tettek. És hogy miért adatott az csak egy évre ki, arról a t. cikkirő ur szinte értesülhetet ugyancsak a „Sopron“ 51. számú vezércikkjéből, amelyben ki van fejtve, hogy Pozsony és Sopron városa a magyar színi évad reformálása végett érintkezésbe lépett, (az ajánlatot Sopron tette meg) mívégből mindkét részről egy bizottság küldetett ki, mely a kérdést tanulmányozza, hogy annak idején az emlékirat elkészíthetessék, és pedig azért csak annak idején, mert a pozsonyi színház szerződés mellett bérbe van adva, és e szerződés csak a jövő évad után jár le, miért is a terv csak az 1883—84-ik évad kezdetével valósítható meg. Minthogy pedig az időt az aktio megindítására már most elérkezettnek látjuk, tehát sürgöttük a bizottságokat a tevékenységre, mert egy év vajmi gyorsan leporog, s hogy aztán a pályázat meg kellő időben kiirhat legyen.

Nem tartjuk szükségesnek a „Pozsonyvidéki Lapok“ és a „Sopron“-nak a mult év folyamában az e kérdésre vonatkozó élénk eszmecseréket is fölemlíteni, mert ugy hiszszük, hogy a fentebbiekkel eléggé igazoltuk, hogy mi soproniak a nemzeties haladás előmozdítása érdekében — minden öndicsékvés nélkül mondvá — serényen dolgozunk.

Aki ismerte előbbi viszonyainkat, az belátja, hogy ez nem mehet oly gyorsan, mint némelyek képzelik és akarják. Vajjon nem szép eredmény-e az, hogy itt, ahol ezelőtt alig 15 évvel, — kivéve a középiskolai (ezek közül is a lyceumi) tanulókat — csak elvétve hallhatott az ember magyar szót, ma már a nemzeties irányu egyletek sorba alakulnak és virágoznak. — Van egy tisztán magyar „Irodalmi és művészeti körünk“, „Honvéd-egyletünk“, „magyar dalos egyesületünk“, és „magyar kereskedelmi körünk“; sőt „Tűzoltó egyesületünk“ amelyhez pedig ezelőtt fogva a nemzetieseknek kevés köze lehet, egészen magyaros irányu érzelmeket fejt ki.

A soproni közönség kitűnő vidéki társulatokhoz van szokva, melynek tagjai többé-kevésbé a nemzeti vagy népszínházhoz is szerződötnek, tehát jó izlése és mint vidéki városnak is szigorú igényei vannak; de nálunk, hol a magyar színészetnek szép missiója is van, t. i. előmozdítása a magyarosodásnak, kétszeresen szükséges, hogy a legjobb társulatnak adassék a színház.

(Az itt következő sorokban, cikkirő visszatekint Bogoy színtársulatának ez évi ott működésére, melyről nem a legkedvezőbben nyilatkozik. Kifogást tesz a gyenge repertoir, a felemelt helyárak stb. ellen. Azután így folytatja:)

Aki ebbéli kényes álláspontunkat ismeri, annak ezt nem is kell bővebben kommentárooznunk. — Lehet-e ezek után pálezát törni fölöttünk? Azt hiszszük hogy nem, mert az ez évi eredmény, magyar színpártolásunkra nézve mérvadó nem lehet, különösen ha tekintjük, hogy az előző évek-

ben, a hosszú téli esték után a legszebb tavaszi napokon, a ház mindig jól megtellett, sőt az utóbbi két évben, a szokásos 30 bérlét után, újabb 10 bérlét is sikerült. — Magyar színügyi helyzetünk tehát jól áll.

Az, hogy városunkat oly igen sokan szeretik a „Kraxelhuber városok“ közé sorolni, egy eszeppent sem bánt bennünket, mert ezzel inkább csak ösztönöztetünk nehézzé, de szép feladatunk megoldására, küzdve törekedni, s halassan is bár, de annál biztosabban haladunk előre s ezen öntudatban találjuk megnyugvásunkat.

Ennyit egyelőre azoknak, kik városunk nemzeties érzelmű stádiumát még nem ismerik.

M. F.

Fővárosi hírek.

— **El nem fogadott színművek.** A nyár folyamán a fővárosi színikör igazgatójához, előadatas végett beküldött színműveket, — az alábbi kimutatás szerint, — szerzőik, a kellő igazolvánnyal ellátva. R é t h y László, színiköri titkártól átvehetik. Az el nem fogadott darabok a következők: A gulyás népszínmű. A szobacizmus népsz. Az orv-vadász népsz., A tarnóci juhász népsz., A bukott angyalok színmű. A beszély folytatása vigjáték, Kamilla dráma, A házassági ajánlat vigj., Siska Pista népsz., Józsefine dráma, Per telefonon vigj., Pénz és szerelem színmű, Migrén vigj., A lejtőn színmű, Tragédiák színmű, Gábor angyal dráma, Egy kalandvígó hölgy vigj., A harmadik szomszéd népsz., Csak egy kis szeszély volt vigj., A visszavonulás színmű; Hogy lehet az ember saját öreg apjává vigj., A rokonok vigj., Virág Bandi népsz., Pörös atyafiak népsz., A monostori juhászbojtár népsz., A korezmák hősei népsz., A koronás fülemle népsz., A kanász leány népsz., A kék harisnya népsz. A két szegedi leány népsz., A hogy az asszony akarja népszínmű. Összesen 31.

— **A budai színikörből.** Bogdy Alajos, a bohózat pályaműveket, csakonyan a közönség által bíráltatja meg. Szavazó minden jegytulajdonos. A mely darab csak egy szavazattal nyer többet mint a másik, az kapja meg a díjat. Az első pályamű, „A furca parasztek“ kedden. f. hó 12-én került színpadra, nagyon kevés közönség előtt. Ez volt állítólag társai közül a legjobb darab, de bizony a kritika agyoncsújtotta. A furca parasztek tehát már nem teszük zsebre az 50 aranyat. A szereplők mindent elkövettek a darab megmentésére, de haszatalanul. Réthy László egy táncmestert személyesített, ki három nyelvet beszél, de egyiket sem jól. Ez a legnehezebb szerep a darabban. Réthyt az első felvonásban meg nyílt jelenetekben is kaptapsolták. Andorfi igen jó kedvvel adta szerepét, őt is többször megtapsolták. A többiek: Vári Mariska, Veress Sándor, Kendi, Morvai, tollük telhetőség igyekettek emelni a darab értékét. A második pályamű A szobacizmus, a harmadik A nyárspolgárok. Minden pályaművet kétszer adnak elő. A szavazati jegyek a 3-ik pályamű előadása alkalmával lesznek beadandók, az előadott darabokra tetszés szerinti igen, vagy nemmel. — Bogdy a jövő héten bevégzi a színiköri előadásokat s Budáról néhány előadásra Mohácsra a viszi társulatát, honnan annak idejében Pécsre, téli állomás helyére megy.

— **Halálozás.** Budapestről írják nekünk, hogy Raisz János vidéki színész, ki már hosszabb idő óta fehédt beteg, f. hó 11-én, a budai irgalmasok kórházában meghalt. — Raisz 1848/49-ben, mint honvéd védte hazáját. 1851. szept. 17-én színész lett; később jó operette tenorista vált belőle, a bonvivánt és komikus szakmában szintén jól megállta helyét. Utóbbi években szerepei nagyon meggyengültek, e miatt életkedve is mindinkább fogyott. A színpadon sem tölthette már be kellőleg szakmáját, ez okból többször szerződés nélkül maradt. Három év előtt Völgyi György színigazgató, társulatához fogadta, s azóta folyvást nála működött. Betegsége annyira erőt vett rajta pár hét előtt, hogy kénytelen volt Budapestre menni a kórházba, a hová a k. ig. tanács helyezte el. Temetését szintén a magyar színészegyesület k. igazgató tanácsa eszközölte, a nemzeti színház hozzájárulásával. — Szegény Raisz, sokat szenvedett, sokat küzdött életében, találja meg nyugalmát a föld öleiben!

Vidéki hírek.

— **Egyetemi tanár mint színházi intendáns.** A kolozsvári Ferencz József m. kir. tudományos egyetem bölcsészeti karának egyik nagynevű tanára, Dr. Szász Béla ur, e hó 9-én mutatta be magát a kolozsvári színház személyzete előtt, mint műszaki igazgató. A műszaki igazgatót Mátrai főrendező vezette be a nyári színház műzsa csarnokába. A tanár-igazgató ur szép beszéddel köszöntött be; kiemelve főként, hogy a rendnek és fegyelemnek kiváló öre lesz. A színház személyzete élénken éljenzt. — Ez éljenekhez mi is szívünkkel esatlakozunk akkor, ha a műszaki igazgató ur elődei büneitől meg tudja majd kimélni a kolozsvári színházat, s a deficiet rémét végkép elűzi a szamosmenti műzsa-templomtól. Ez évre rendelkezik 30.000 forinttal s oly társulattal, melyhez hasonló (saját szavai szerént) nincs több az országban. Tehát előre! A tapsolók sorai közt ott fog találni minket is. Megjegyezzük azonban, hogy az elismerés koszoruját akkora fogjuk fenntartani, a mikor az évi számadások felmutatása után, az új költségvetési előirányzatra, a színházi választmány megkapta a kormány jóváhagyását. Addig figyelünk.

Scharf F. János gyorsajtonyomása Kassán.

— **Egy színész nő sajtópere.** Völgyi szintársulatának primadonnája, Bácskai Juleska k. a. ellen, a „Gyöngyösi Lapok“-ban olyan közlést jelent meg, melyet a kissasszony becsület-sértőnek talált s a „Gy. L.“ szerkesztője, Bodon József ellen, dr. Visontai Soma ügyvéd által sajtópert indított meg a budapesti sajtóbírósnál. — Érdekesnek tartjuk ez alkalommal fölemlíteni, hogy színésznők újságíró ellen, legutóbbára tíz év előtt, 1872-ben volt sajtópere: a — német — színésznő Remarque kissasszonynak hívták.

— **Halálozás.** Esztergomból megrendítő gyászos eseményről tudósítják lapunkat. Az ott működő Tóth Béla szintársulatának 4 férfi és 2 nő tagja csolnakázni indultak a Dunára, de alig értek a hajóhidhoz, a könnyű szandolin felbillent s mind a hatan a Duna hullámaiba merültek. A szerencsétlenek közül sikerült 3 férfit és egy nőt kimenteni. Kettőn azonban, ifj. Murkovits M. a társulat 27 éves, széptehetségű karmestere és Ötvös Laura a ny é s z e n d e színésznő, egy kedves, 18 éves leány, a Duna hullámaiban lelétek halálukat. Hába volt a hajósok és molnárok minden fáradsága, nem bírták megtalálni a holttesteket. A szerencsétlenséget még megrázóbbá teszi az a körülmény, hogy az áldozatok jegyben jártak egymással és néhány nap mulva voltak egybekelendők. Most már egyesültek a halálban!

— **Vasuti kedvezmények** a vidéki színészek számára. Hasznos szolgálatot vélnék teljesíteni a vidéki színészet tagjainak, a midőn, az októberi helyváltoztatások alkalmából, emlékeztetbe hozzuk a vasuti kedvezményeket. Mint f. évi april hóban írtuk, a magyar államasutak igazgatósága, f. é. márcz. 21-én tartott ülésében hozott 517. sz. határozatával megengedte, hogy egyes színészeknek és ezek családtagjainak, a szerződötések idejekor, az az szeptember hó közepétől, október közepéig terjedő időtartam alatt, amennyiben az illetők színészegyesületi tagságukat igazolják, f é l á r u menetjegyek adattassanak s egyszersmind ugyanazok p o d g y á s z a i teherszállítmányáron, vagyis az általános díjazás I. rendes osztálytetelei alkalmazása mellett gyorsárúkként szállíttassanak. — Az ezen kedvezmények iránti kérvények 50 kros bélyeggel látandók el, s az államvasutak igazgatóságához ezimezve, — a színészegyesület k. igazgató tanácsához kell beküldeni, s a tanács, az illető színész vagy színészpár egyesületi tagságát igazoló záradékkal látja el a kérvényt, mely után átküldi az államvasutak igazgatóságához. — A folyamodványhoz nem kell semmi mellékletet csatolni. — Egy folyamodványal csak egy egyén, vagy egy család folyamodhatik. — Okvetlenül fel kell említeni a kérvényben, hogy honnan, merre, és hová akar utazni az illető, mert Magyarországon 18 vasuti üzletigazgatóság van. E szerint egy igazgatóság nem adhat minden vonalra jegyet. — A színigazgató urak pedig, ha egész társulatuk részére akarnak kedvezményt, s z e m é l y e s e n tartoznak folyamodni armérséklésért, azaz, személyesen írják alá a kérvényt és ne megbízottjukat hatalmazzák föl erre nézve. Az 50 kros bélyeggel ellátandó folyamodványokat, személyzetök h a t ó s á g i l a g h i t e l e s i t e t t jegyzékével küldjék be, a m. k. államvasutak igazgatóságához, Budapestre (sugárúti palota), mert ellenkező esetben nem részesíttetnek armérséklésben.

— **A fentebbiekkel kapcsolatban** olvasóink tájékozásául összeállítottunk egy jegyzéket, melyből kitünik, hogy egyes vasuti vonal, melyik igazgatóság alá tartozik, így aztán az armérséklésért folyamodók biztosan tudhatják, hogy utazási irányuk szerint, melyik vasuti igazgatósághoz forduljanak jegyért. Ily összeállítás még eddig egy lapon sem volt közölve. M a g y. k. i. r. á l l a m v a s u t a k igazgatósága alá tartoznak a következő vonalak:

Budapesttől—Hatvanig (mindig a közbeeső állomásokat is számítva) Hatvanól—Fülel—Zólyom—Besztercebányáig. Budapesttől—Rutkág. Budapest—Kassa. Miskolcz—Debreczen. Püspökladány—Debreczen. Kocsárd—Marosvásárhely. Budapest—Predeal. Czegléd—Szolnok—Arad. Mezötúr—Szarvas. Hatvan—Szolnok. Tövis—Gyulafehérvár. Pozsony—Trencsén. Arad—Temesvár.

Arad-körösvölgyi vasut.

Arad—Borossebes—Buttyin (Üzletigazgatóság Aradon).

Alföld-fiumei vasut.

Nagyvárad—Csaba,—Szeged—

Szabadka—Eszékig. (Üzletigazgatóság Bpsten).

Első erdélyi vasut.

Arad—Gyulafehérvár (Vezérigazgatóság Bpsten).

Győr—Sopron—ebenfurti vasut.

Győr—Sopron—Lajta Ujfalu.

Magyar éjszak-keleti vasut.

Sátoralja—Ujhely—Kassa. Szerencs—M—Sziget. Debreczen—Királyháza. (Vezérigazgatóság Bpsten).

Szamosvölgyi vasut.

Apahida—Deés. (Üzletigazgatóság Deésen).

Déli vasut.

Budapest—Székesfehérvár Sz. Fehérvár—Keszthely—N. Kanizsa.

Szombathely—Z. Egerszeg—N. Kanizsa. (Üzletigazgatóság Bpsten.)

Magyar nyugoti vasut.

Győr—Pápa—Kis-Czell. K. Czell—Deveseer—Veszprém—Székesfehérvár. (Vezérigazgatóság Bpsten.)

Osztrák államvasut.

Pozsony—Komárom—Esztergom—Vác—Bpest. Budapest—Czegléd. Czegléd—Kecskemét—Szeged—N. Kikinda—Temesvár—Orsovaig. (Üzletvezetőség Bpsten.)

Megjegyezni kívánjuk, hogy itt csak azon vonalakat állítottuk össze, a mely vonalrészekben, vagy közel hozzá, jelenleg szintársulatok működnek.

— **Nagyváradon,** habár a közönség pártolása nagyon is középserű s az igazgató kénytelen lesz ez évadra vagy haterz frtot ráfizetni, mindazáltal a jutalomjátékok anyagilag, — mult évekhez képest, — igen szépen sikerülnek. Somogyi Károly drámai rendező jutalmául, kedden f. hó 12-én „Divatos házasság“ színmű adatott oly anyagi sikerrel, melylyel a jutalmazott teljesen megelégedve. Az előadás, — miként nekünk írják, — oly elegans közönség volt jelen, a minőt ritkán látott a nagyvárad színikör. Somogyit megjelenésekor, szünni nem akoró tapsviharral, koszorú- és csokrokkal fogadták. Azután jött Ditróiné, a kit szintén tapsvihar, virágos és koszorúkkal halmoztak el. Taps, kihívás volt elég minden felvonás után, sőt nyílt jelenetben is egy a vendégművésznőt, mint a jutalmazottat többször kihívták. Az est sikerében és a kihívásokban bőven osztoztak még: Hunyadi Margit, Bács Károly és Szathmár Árpád. — Ditróinét még három vendégjátékra megnyerte az igazgató. Szerdán lépett fel a „Hamupipőké“-ben, esütörtökön „Szerelem bolondjai“-ban; szombaton szept. 16-án volt utolsó föllepte és jutalomjátéka a „Csók“-ban.

— **Kézdí-Vásárhely,** a közönség pártolása, nem áll arányban, Bényei társulatának erejével és működésével. Az igazgató csak e hó végeig számdekozik ott időzni.

— **Sümege,** már néhány hét óta Károlyi Lajos szintársulata működik, középserű pártolás mellett. A társulat tagjai közül Károlyinét, Reiner Antoniat, Komlós Józsefet és Szathmár Károlyt dícsérik. A társulat f. hó 15-én Keszthelyre utazott.

— **Beregszászon,** Lászy Vilmos szintársulata közelismerés, és örvendetes pártolás mellett működik. Mint levelezőnk írja, f. hó 7-én volt Verő György színész karmester jutalomjátéka; színpa került: Miniszter „előszobájában“ dramolette és „Szép Galathea“ operette. Jutalmazandó pályatársai értékes gyémánt gyűrűvel és gyönyörű koszorúval lepték meg osztatlan becsülések és szeretetök jeléül. — A közönség köréből is számos szép csokrot kapott a jutalmazandó, ki Knabe Parkas Jeremiást szép sikerrel játszta.

— **Völgyi György** szintársulata a jövő hó elején, Baján kezd meg előadásait, a most épülő díszes színteremben.

— **Molnár György** erdélyi körutját e hó vége felé Kézdí-Vásárhelyt fogja bevégezni Bényei szintársulatánál.

— **Daltársulatok állomáshelyei.** Az országban tudunkkal, a következő daltársulati igazgatók működnek: 1. Mezey János Nagy-Enyed. 2. Erzsényes István Lenti (Zalamegye). 3. Szirmay Ernő Vajda-Hunyad. 4. Tolnai Boldizsár Báltaszék (Tolnamegye). 5. Irsai Zsigmond Heves. 6. Ch. Janjkovics Ida Csanád-Palota. 7. Eöry József Rimacsées. 8. Tóth Ferencz Sárboárd. 9. Tordai Károly Szeghalom. 10. Szeremfalvi Béla Mező Kovács-háza (Csanádmege). 11. Szigeti Jenő Topolya. (Bácsmege). 12. Lang (Darvas) József Brád (Hunyadmege). 13. Fűrői Alajos Abauj-Szántó. 14. Kőrösi Bertalan Csermő (Aradmege). — Szikszai István és Kovács Jenő Erdélyben, Kömives Imre Csanádmegeben, Lánczy Pal Szabolesmegeben, és Lukási Aladár Fehérmegyében működnek, de hogy melyik helységben, azt nem tudjuk. — Csoma János pedig a mint halljuk, most kezd szervezni daltársulatát. Lehet, hogy a fentebbieken kívül még több daltársulat is van az országban, de nekünk csak ezek jutottak tudomásunkra.

— **Állomás változtatások.** Hubay Gusztáv szintársulata Lugosra, Károlyi Lajos Keszthelyre, Mártonfy Pál Csornára, Tóth Béla Esztergomba, Várdy Ferencz Gyergyó-Ditróra tették át állomásaikat.

Kerestink

tenoristákat és karmestereket ok. 1-től fixumra. Elsőrendű színházhoz: festőt, pénztárnokot és egy ruhatárnokot.

Ajánlkozók

egy elsőrendű hős, jellem és szerelmes; neje karvezető és szubrette. Továbbá: egy elsőrendű anya és komikánó, ki más szakmát is játszik 60 frt gagera.